

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu
Đakovo, Trg dr. F. Tuđmana 2

Posl. br. P-69/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, sudac Željko Samardžić, u pravnoj stvari tužitelja Roberta Čizmešije, OIB: 20794624903, Višnjevac, Ulica bana Josipa Jelačića 104, zastupan po punomoćniku Tomislavu Bogdanu, odvjetniku u Osijeku, protiv tuženika Hrvatska poštanska banka d.d., OIB: 87939104217, Zagreb, Jurišićeva ulica 4, radi utvrđenja odredbe nišetnom i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 22. travnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja, Marinka Brajka, odvjetnika u Đakovu, 4. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se kako je nišetna odredba Ugovora o kreditu broj 214911 zaključenog dana 22.02.2008. god. između tužitelja Roberta Čizmešije i Volksbank d.d. Zagreb, pravnog prednika tuženika Sberbank d.d. Zagreb, a koja u čl. 1. glasi: „...CHF...u kunsjoj protuvrijednosti po kupovnom tečaju Volksbank d.d. za devize važećem na dan isplate.“; u čl. 2. st. 1. glasi: „...promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatama i naknadama Kreditora.“; u čl. 2. st. 4. glasi: „Promjenljiva, po stopi utvrđenoj Odlukom o kamatama i naknadama Kreditora.“; u čl. 4. glasi: „Valutna klauzula: Kredit je vezan uz valutnu klauzulu s isplatom po kupovnom tečaju za devize za CHF iz tečajne liste Banke koja važi na dan isplate kredita, a naplatom kredita po prodajnom tečaju za devize za CHF iz tečajne liste Banke koja važi na dan dospijeća anuiteta.“; u čl. 8. glasi: „...u kunsjoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju Volksbank d.d. za devize Kreditora važećem na dan dospijeća.“; a u čl. 11. st. 5. glasi: „Svi potpisnici ovog Ugovora potvrđuju da su upoznati sa rizikom ugovaranja kredita sa valutnom klauzulom, da im je Kreditor objasnila taj rizik i da su upoznati i svjesni činjenice da povećanje tečaja valute koja je određena valutnom klauzulom vodi ka povećanju glavnice duga, pripadajućih kamata i u konačnici povećanju anuiteta...Ugovorne strane su suglasne da se na sve što nije regulirano odredbama ovog Ugovora, primjenjuje Odluka o kamatama i naknadama kreditora, Opći uvjeti poslovanja Kreditora i ostali važeći akti Kreditora...Ukoliko se u razdoblju u kojem su međusobni odnosi stranaka regulirani u skladu s odredbama Ugovora, izmijene navedeni akti Kreditora...ugovorne strane se obvezuju postupati po nastalim promjenama.“.

II. Nalaže se tuženiku Hrvatska poštanska banka d.d. da tužitelju Robertu Čizmešiji isplati iznos od ukupno 3.133,14 EUR (tritisučetotridesettri eura i četrnaest centi) zajedno s pripadajućom zateznom kamatom, računajući od dospijeća svakog pojedinog iznosa do 31. srpnja 2015. godine po eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. godine pa do 31.12.2022. god. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena, od 01.01.2023. god. po stopi koja se obračunava za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01.01.2024. god. po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a stopu koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke i to na:

iznos od 52,83 EUR (pedesetdva eura i osamdesettri centa) od 01.01.2010. god. pa sve do isplate;

iznos od 58,07 EUR (pedesetosam eura i sedam centi) od 01.01.2011. god. pa sve do isplate;

iznos od 65,55 EUR (šezdesetpet eura i pedesetpet centi) od 01.01.2012. god. pa sve do isplate;

iznos od 67,97 EUR (šezdesetsedam eura i devedesetsedam centi) od 01.01.2013. god. pa sve do isplate;

iznos od 67,04 EUR (šezdesetsedam eura i četiri centa) od 01.01.2014. god. pa sve do isplate;

iznos od 68,56 EUR (šezdesetosam eura i pedesetšest centi) od 01.01.2015. god. pa sve do isplate;

iznos od 19,88 EUR (devetnaest eura i osamdesetosam centi) od 01.01.2016. god. pa sve do isplate;

iznos od 25,62 EUR (dvadesetpet eura i šezdesetdva centa) od 01.01.2009. god. pa sve do isplate;

iznos od 116,63 EUR (stošesnaest eura i šezdesetri centa) od 01.01.2010. god. pa sve do isplate,

iznos od 10,48 EUR (deset eura i četrdesetosam centi) od 01.02.2010. god. pa sve do isplate;

iznos od 11,27 EUR (jedanaest eura i dvadesetsedam centi) od 01.03.2010. god. pa sve do isplate;

iznos od 13,67 EUR (trinaest eura i šezdesetsedam centi) od 01.04.2010. god. pa sve do isplate;

iznos od 13,54 EUR (trinaest eura i pedesetčetiri centa) od 01.05.2010. god. pa sve do isplate;

iznos od 13,59 EUR (trinaest eura i pedesetdevet centi) od 01.06.2010. god. pa sve do isplate;

iznos od 13,44 EUR (trinaest eura i četrdesetčetiri centa) od 01.07.2010. god. pa sve do isplate;

iznos od 13,39 EUR (trinaest eura i tridesetdevet centi) od 01.08.2010. god. pa sve do isplate,

iznos od 18,04 EUR (osamnaest eura i četiri centa) od 01.09.2010. god. pa sve do isplate;

iznos od 18,19 EUR (osamnaest eura i devetnaest centi) od 01.10.2010. god. pa sve do isplate;

iznos od 24,29 EUR (dvadesetčetiri eura i dvadesetdevet centa) od 01.11.2010. god. pa sve do isplate;

iznos od 24,30 EUR (dvadesetčetiri eura i trideset centi) od 01.12.2010. god. pa sve do isplate,

iznos od 29,02 EUR (dvadesetdevet eura i dva centa) od 01.01.2011. god. pa sve do isplate;

iznos od 35,35 EUR (tridesetpet eura i tridesetpet centi) od 01.02.2011. god. pa sve do isplate;

iznos od 35,00 EUR (tridesetpet eura) od 01.03.2011. god. pa sve do isplate;

iznos od 34,84 EUR (tridesetčetiri eura i osamdesetčetiri centa) od 01.04.2011. god. pa sve do isplate;

iznos od 35,00 EUR (tridesetpet eura) od 01.05.2011. god. pa sve do isplate;

iznos od 34,74 EUR (tridesetčetiri eura i sedamdesetčetiri centa) od 01.06.2011. god. pa sve do isplate;

iznos od 39,63 EUR (tridesetdevet eura i šezdesettri centa) od 01.07.2011. god. pa sve do isplate;

iznos od 39,37 EUR (tridesetdevet eura i tridesetsedam centi) od 01.08.2011. god. pa sve do isplate,

iznos od 54,90 EUR (pedesetčetiri eura i devedeset centi) od 01.09.2011. god. pa sve do isplate;

iznos od 42,41 EUR (četrdesetdva eura i četrdesetjedan cent) od 01.10.2011. god. pa sve do isplate;

iznos od 38,60 EUR (tridesetosam eura i šezdeset centi) od 01.11.2011. god. pa sve do isplate;

iznos od 40,94 EUR (četrdeset eura i devedesetčetiri centi) od 01.12.2011. god. pa sve do isplate,

iznos od 38,41 EUR (tridesetosam eura i četrdesetjedan cent) od 01.01.2012. god. pa sve do isplate;

iznos od 41,22 EUR (četrdesetjedan eura i dvadesetdva centa) od 01.02.2012. god. pa sve do isplate;

iznos od 43,32 EUR (četrdesettri eura i tridesetdva centa) od 01.03.2012. god. pa sve do isplate;

iznos od 43,43 EUR (četrdesettri eura i četrdesettri centa) od 01.04.2012. god. pa sve do isplate;

iznos od 42,15 EUR (četrdesetdva eura i petnaest centi) od 01.05.2012. god. pa sve do isplate;

iznos od 42,62 EUR (četrdesetdva eura i šezdesetdva centa) od 01.06.2012. god. pa sve do isplate;

iznos od 43,76 EUR (četrdesettri eura i sedamdesetšest centi) od 01.07.2012. god. pa sve do isplate;

iznos od 42,64 EUR (četrdesetdva eura i šezdesetčetiri centa) od 02.08.2012. god. pa sve do isplate,

iznos od 43,10 EUR (četrdesettri eura i deset centi) od 01.09.2012. god. pa sve do isplate;

iznos od 42,03 EUR (četrdesetdva eura i tri centa) od 01.10.2012. god. pa sve do isplate;

iznos od 40,43 EUR (četrdeset eura i četrdesettri centa) od 01.11.2012. god. pa sve do isplate;

iznos od 42,31 EUR (četrdesetdva eura i tridesetjedan cent) od 01.12.2012. god. pa sve do isplate,

iznos od 41,56 EUR (četrdesetjedan eur i pedesetšest centi) od 01.01.2013. god. pa sve do isplate;

iznos od 43,30 EUR (četrdesettri eura i trideset centi) od 01.02.2013. god. pa sve do isplate;

iznos od 40,17 EUR (četrdeset eura i sedamnaest centi) od 01.03.2013. god. pa sve do isplate;

iznos od 40,69 EUR (četrdeset eura i šezdesetdevet centi) od 01.04.2013. god. pa sve do isplate;

iznos od 42,97 EUR (četrdesetdva eura i devedesetsedam centi) od 01.05.2013. god. pa sve do isplate;

iznos od 40,95 EUR (četrdeset eura i devedesetpet centi) od 01.06.2013. god. pa sve do isplate;

iznos od 38,62 EUR (trideseosam eura i šezdesetdva centa) od 01.07.2013. god. pa sve do isplate;

iznos od 37,89 EUR (tridesetsedam eura i osamdesetdevet centi) od 01.08.2013. god. pa sve do isplate,

iznos od 41,79 EUR (četrdesetjedan eur i sedamdesetdevet centi) od 01.09.2013. god. pa sve do isplate;

iznos od 43,47 EUR (četrdesettri eura i četrdesetsedam centi) od 01.10.2013. god. pa sve do isplate;

iznos od 45,87 EUR (četrdesetpet eura i osamdesetsedam centi) od 01.11.2013. god. pa sve do isplate;

iznos od 58,65 EUR (pedesetosam eura i šezdesetpet centi) od 01.12.2013. god. pa sve do isplate,

iznos od 64,33 EUR (šezdesetčetiri eura i tridesettri centa) od 01.01.2014. god. pa sve do isplate;

iznos od 44,68 EUR (četrdesetčetiri eura i šezdesetosam centi) od 01.02.2014. god. pa sve do isplate;

iznos od 124,92 EUR (stodvadesetčetiri eura i devedesetdva centa) od 01.03.2014. god. pa sve do isplate;

iznos od 111,11 EUR (stojedanaest eura i jedanaest centi) od 01.04.2014. god. pa sve do isplate;

iznos od 0,91 EUR (devedesetjedan cent) od 01.05.2014. god. pa sve do isplate;

iznos od 0,92 EUR (devedesetdva centa) od 01.06.2014. god. pa sve do isplate;

iznos od 0,92 EUR (devedesetdva centa) od 01.07.2014. god. pa sve do isplate;

iznos od 0,88 EUR (osamdesetosam centi) od 01.08.2014. god. pa sve do isplate,

iznos od 38,49 EUR (osamdesetosam eura i četrdesetdevet centi) od 01.09.2014. god. pa sve do isplate;

iznos od 20,74 EUR (dvadeset eura i sedamdesetčetiri centa) od 01.10.2014. god. pa sve do isplate;

iznos od 20,71 EUR (dvadeset eura i sedamdesetjedan cent) od 01.11.2014. god. pa sve do isplate;

iznos od 30,50 EUR (trideset eura i pedeset centi) od 01.12.2014. god. pa sve do isplate,
iznos od 324,23 EUR (tristodvadesetčetiri eura i dvadesettri centa) od 01.01.2015. god. pa sve do isplate;
iznos od 21,24 EUR (dvadesetjedan eur i dvadesetčetiri centa) od 01.02.2015. god. pa sve do isplate;
iznos od 80,46 EUR (osamdeset eura i četrdesetšest centi) od 01.03.2015. god. pa sve do isplate;
iznos od 50,59 EUR (pedeset eura i pedesetdevet centi) od 01.04.2015. god. pa sve do isplate, sve to u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Hrvatska poštanska banka d.d. da tužitelju Robertu Čizmešiji naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 2.862,46 EUR (dvijetisućeosamstošezdesetdva eura i četrdesetšest centi) zajedno sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana donošenja presude 4. svibnja 2026. pa sve do isplate po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a stopu koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve to u roku od 15 dana, dok se zahtjev tužitelja za isplatu preostalog iznosa na ime parničnih troškova u iznosu od 62,50 EUR (šezdesetdva eura i pedeset centi) odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv prednika tuženika Sberbank d.d. Zagreb d.d. 15. veljače 2021. godine podnio tužbu u kojoj navodi kako je s pravnim prednikom tuženika Volksbank d.d. sklopio Ugovor o kreditu broj 214911 22. kolovoza 2008. godine, bez namjene, u iznosu od 12.260,00 CHF, na rok otplate od 84 mjeseca, koji kredit je otplaćen u cijelosti. Člankom 2. Ugovora o kreditu ugovorena je redovna i promjenjiva kamatna stopa u visini od 7,20 %, godišnje, te se istim člankom tužitelj obvezao predniku tuženika plaćati kamate po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno Odlukom tuženika. Navodi da je za trajanja otplate kredita redovna kamatna stopa mijenjana na štetu tužitelja, kao i tečaj, pa su se anuiteti povećavali. Ističe da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013., a koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu od 14. lipnja 2018. posl. br. PŽ-6632/17, u dijelu vezanog za ugovaranje kamatne stope utvrđeno je da su banke, uključujući i prednika tuženika, povrijedile kolektivne interese i prava potrošača koristeći u ugovorima o kreditu ništetne i nepoštene ugovorne odredbe, na način da su u svoje ugovore o kreditu unosili odredbe o redovnoj kamatnoj stopi koja je tijekom postojanja obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom Kreditora i njegovim internim aktima, a prilikom sklapanja ugovora tužitelji kao korisnici kredita nisu s tuženicima pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktne parametre i metode izračuna tih parametara, a čime su postupili protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača. Tužitelj se poziva na pravne stavove iz odluka donesenih u postupka zaštite kolektivnih prava i interesa potrošača, osnovom čl. 502.c Zakona o parničnom postupku. Nadalje, prednik tuženika je čl. 4. i 8. Ugovora inkorporirao valutnu klauzulu

kojom je glavnica, koja čini predmet ugovora vezao uz tečaj švicarskog franka u odnosu na hrvatsku kunu, a čijim je nekontroliranim rastom tužitelj oštećen za razliku između tečaja švicarskog franka koji je iznosio na dan isplate kredita tužitelju i tečaja koji se naknadno tijekom postojanja ugovorne obveze povećavao. Slijedom navedenog, tužitelj podnosi tužbu sa zahtjevom za utvrđenje ništetnosti odredbi ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula, te osnovom čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima prvotno postavlja zahtjev za isplatu iznosa od ukupno 17.000,00 HRK kojega će naknadno specificirati za svaki pojedinačni iznos po dostavi zatražene dokumentacije od strane tuženika i provođenja financijskog vještačenja.

2. Tuženik je, u odgovoru na tužbu od 18. ožujka 2022. godine, prije svega prigovorio mjesnoj nadležnosti Općinskog suda u Osijeku. Tuženik prigovara zastari tužiteljeva potraživanja, smatra ta utvrđenja iz kolektivne presude nisu primjenjiva na ugovorni odnos koji je predmet postupka, no sve da su primjenjiva nema mjesta u izravnoj primjeni utvrđenih stavova. Što se tiče prigovora zastare, tuženik navodi ukoliko bi se postupak kvalificirao kao postupak radi naknade štete, primjenjiv je zastarni rok iz odredbe čl. 230. Zakona o obveznim odnosima, kojim je propisano da tražbine naknade štete zastarijevaju za tri godine otkada je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila, a u svakom slučaju u roku od pet godina otkada je šteta nastala. Ukoliko bi se postupak kvalificirao kao postupak radi povrata mjesečnih anuiteta, primjenjiv bi bio zastarni rok iz odredbe čl. 226. Zakona o obveznim odnosima kojim tražbine povremenih davanja zastarijevaju za tri godine od dospelosti svakog pojedinog davanja. Također, tuženik je naveo ukoliko bi se ovaj postupak pravno kvalificirao kao postupak radi stjecanja bez osnove, zastarni rok bi bio pet godina od dana sklapanja ništavog pravnog posla, a koji je prema mišljenju tuženika protekao. Nadalje, tuženik je istaknuo kako se utvrđenja iz parnice Potrošač ne mogu primijeniti na konkretan predmet. Tuženik je stava da je u parnici Potrošač utvrđivana apstraktna pravna zaštita pa se treba dokazivati jesu li navedena utvrđenja primjenjiva u pojedinačnom slučaju. Smatra kako je u kolektivnom sporu bila ispitivana metoda promjenjivosti kamatne stope u skladu s jednostranom odlukom banke bez egzaktno utvrđenih parametara i metode izračuna parametara promjenjivosti, a ne sama promjenjivost kamatne stope. Odredbom čl. 26. Zakona o obveznim odnosima predviđena je mogućnost ugovaranja promjenjive kamatne stope, u kojem slučaju stopa takve promjenjive ugovorne kamate ne može biti viša od stope zateznih kamata koja je vrijedila na dan sklapanja ugovora, odnosno na dan promjene kamatne stope, te da iako je kamatna stopa uistinu rasla, niti u jednom trenutku nije bila niti blizu najviše propisane stope zakonske zatezne kamate. Također, tuženik je istaknuo kako tužitelj nije niti pokušao dokazati da se radi o odredbama o kojima se nije pojedinačno pregovaralo i koje su suprotne načelu savjesnosti i poštenja i da bi dovele do neravnoteže među strankama. Smatra kako je tužitelj dužan dokazati osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. U odgovoru na tužbu, tuženik je napomenuo kako da bi se određena ugovorna odredba mogla utvrditi ništetnom, potrebno je da se kumulativno ispune uvjeti: da se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, da je odredba nejasna, teško razumljiva, teško uočljiva te da je odredba suprotna načelu savjesnosti i poštenja i da uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Tuženik smatra kako niti jedna od ovih pretpostavki nije ispunjena. Naime, materijalno pravo koje je do danas ostalo na snazi u Republici Hrvatskoj, izrijeком predviđa mogućnost ugovaranja promjenjive kamatne stope u ugovorima o potrošačkom kreditiranju. Tužitelju je prilikom sklapanja ugovora bilo poznato da se za

promjenu kamatne stope uzimaju parametri određeni Odlukom o kamatama banke, koji je interni akt tuženika i dostupan svima. Odredba o promjenjivosti kamatne stope je jasna, uočljiva i lako razumljiva, stoga tuženik smatra kako nije postojala neravnoteža između ugovornih strana, te nije dopušteno ispitivati njezinu poštenost. I ugovorna odredba o valutnoj klauzuli ne uzrokuje, protivno načelu savjesnosti i poštenja, značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača jer je samim pregledom ugovora moguće zaključiti kako je to jasna i lako uočljiva odredba. Već je čl. 1. Ugovora o kreditu jasno propisano da će iznos odobrenog kredita u valuti CHF biti plasiran tužitelju u kunsnoj protuvrijednosti. Također, odredbom čl. 4. Ugovora o kreditu ugovorena je valutna klauzula, a čl. 8. predviđeno da će se mjesečni anuiteti plaćati u kunsnoj protuvrijednosti. Tuženik je stava da se tužitelj, kao savjesna ugovorna strana, bio dužan sam informirati o valutnoj klauzuli i eventualnim posljedicama, a i mogao je od raspoloživih službenika tuženika zatražiti sve dodatne informacije i pojašnjenja vezana za valutnu klauzulu. Sporne odredbe ugovora o kreditu tužitelju su bile jasne, lako uočljive i razumljive, pa nije dopušteno ocjenjivati njihovu poštenost. Tuženik u ugovornom odnosu s tužiteljem nije postupio protivno načelu savjesnosti i poštenja. Da bi se određena odredba mogla klasificirati nepoštenom potrebno je da ista prouzroči nominalnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Činjenica da se tečaj CHF naknadno promijenio na štetu potrošača, ne može i ne smije biti relevantna za ocjenu nepoštenosti primarno ugovorene valutne klauzule, a činjenica je da je tuženik, kao i tužitelj bio izložen riziku valutne klauzule. Slijedom navedenog, smatra da nema neravnoteže u pravima i obvezama stranaka na štetu tužitelja. U konačnici, tuženik se protivi i načinu utvrđivanja postavljenog tužbenog zahtjeva, kojim tužitelj postavlja zahtjev za isplatom uzimajući kroz čitavo vrijeme otplate kredita početno ugovorenu kamatnu stopu, a koji kredit (s fiksnom kamatnom stopom) tužitelj nije ugovorio. Slijedom navedenog, a kako tužitelj nije dokazao niti osnovu niti visinu tužbenog zahtjeva, tuženik je predložio odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. Nadalje, tužitelj je podneskom od 15. studenog 2023., a nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja postavio zahtjev za isplatu iznosa od 23.606,67 HRK uvećano za zatezne kamate na pojedinačno specificirane iznose. Dakle, kako je tužitelj povećao prvotno postavljeni tužbeni zahtjev od 17.000,00 HRK, to se ima smatrati da je tužitelj učinio preinaku tužbenog zahtjeva, a koju preinaku je sud i dopustio raspravnim rješenjem od 13. veljače 2024. Naime, ista preinaka je svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama pa ju je sud na temelju čl. 190. st. 3. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, dalje ZPP) i dopustio. Također podneskom od 1. travnja 2026., tužitelj je uredio tužbeni zahtjev radi stupanja na snagu Zakona o uvođenju eura kao službene valute u RH, pa je kondemnatorni tužbeni zahtjev postavio u iznosima tečaja EUR.

4. Sud je tijekom postupka izvršio uvid u spis i pročitao Ugovor o kreditu br. 214911 od 22. veljače 2008. godine (str. 6-11 spisa), otplatnu tablicu po kreditu (str. 12-14 spisa), prometnu karticu po kreditu (str. 15-24 spisa), rezultati izračuna (str. 43 spisa), nalaz i mišljenje vještakinje Dajane Vuković od 1. ožujka 2023. (str. 63-77 spisa), te je saslušan tužitelj Robert Čizmešija.

5. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

6. Među strankama nije sporno da je tužitelj s prednikom tuženika (Volksbank d.d.) sklopio nenamjenski Ugovor o kreditu 214911 u iznosu od 12.260,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti po kupovnom tečaju Volksbank d.d. za devize važećem na dan isplate, s rokom otplate od 84 mjeseca. Također nije sporno da se kredit otplaćivao u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti, da je ugovorena početna kamatna stopa od 7,20% kao promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatama i naknadama kreditora. Nije sporno da je kredit u cijelosti otplaćen. Nije sporan tužiteljev status potrošača u ugovornom odnosu s prednikom tuženika.

7. Sporno je mogu li se na konkretan predmet primijeniti utvrđenja iz presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 04. srpnja 2013. godine, presude Visokog trgovačkog suda u Zagrebu broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. godine, jesu li odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u predmetnom ugovoru o kreditu nepoštene, stoga i ništetne, pa slijedom toga ima li tužitelj pravo na isplatu, te je li potraživanje tužitelja u zastari.

8. Iz Ugovora o kreditu kreditu br. 214911 od 22. veljače 2008. godine (str. 6-11 spisa) utvrđeno je da je tužitelj kao korisnik kredita s prednikom tuženika 22. veljače 2008. godine sklopio nenamjenski Ugovor o kreditu (čl. 3.) u iznosu od 12.260,00 CHF, u kunskoj protuvrijednosti po kupovnom tečaju Volksbank d.d. za devize važećem na dan isplate (čl. 1.), s rokom otplate od 84 mjeseca (čl. 5). U čl. 2. toč. 1. istog ugovora navedeno je kako je redovna kamata 7,20% godišnje promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatama i naknadama kreditora, dok ju u čl. 4. istoga Ugovora sadržano da se kredit ugovara u valuti, a isplaćuje u kunskoj protuvrijednosti. Nadalje, čl. 8. Ugovora ugovoreno je da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u iznosu od 186,24 CHF u kunskoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju Volksbank d.d. za devize kreditora važećem na dan dospijea.

9. Iz Nalaza i mišljenja vještakinje Dajane Vuković od 1. ožujka 2023. (str. 63-77 spisa) proizlazi da razlika koja je nastala promjenom visine kamatne stope tijekom otplate predmetnog ugovora o kreditu ukupno iznosi 399,90 EUR, dok tečajna razlika iznosi 2.733,24 EUR i navedeni iznos predstavlja razliku između pozitivne i negativne tečajne razlike. Također, utvrđeno je kako je vještak takve iznose specificirao na svakomjesečne pojedinačne iznose s datumima plaćanja.

10. Preostalu materijalnu dokumentaciju sud nije posebno reproducirao budući da se ista ne odnosi na sporne i odlučne činjenice za predmetni postupak.

11. Tužitelj Robert Čizmešija saslušan je na ročištu od 14. svibnja 2024. na okolnosti predmetnog tužbenog zahtjeva te je isti naveo kako mu je 2008. trebao novac za adaptaciju kuće, te je obilazio više banaka i interesirao se o mogućnosti dizanja kredita. Najpovoljnija u to vrijeme mu je bila Volksbank d.d. gdje je mogao podići kredit s obzirom na visinu njegove plaće koju je tada imao. On je kredit tražio u valuti eur ili kn ali su mu u banci prezentirali da je najpovoljniji kredit u chf valuti. U početku mu je iznos rate bio prihvatljiv, ali s vremenom su rate rasle i gotovo se udvostručile, pa se išao interesirati u banku što se to događa. Tamo nije dobio konkretne odgovore nego je bilo uzmi ili ostavi. On je kredit u cijelosti isplatio. Ugovor o kreditu je bio unaprijed pripremljen, nije mogao utjecati na pojedine odredbe ugovora. Nitko mu u banci nije pojašnjavao kao laiku što znači valutna klauzula i promjenjiva

kamatna stopa. Kako mu je novac trebao on je i kredit prihvatio ali nije znao da će rate kredita toliko rasti, a niti su mu to u banci napominjali osim što su rekli da postoji mala mogućnost porasta rate kredita. U vrijeme podizanja kredita bio je u radnom odnosu i vršile su mu se obustave na plaći tako da je kredit redovno otplaćivao. Nije imao obrt niti poduzeće da bi kredit nenamjenski utrošio, nego ga je utrošio za namjenu za koju ga je i podigao. Tužitelj je izjavio da je pročitao ugovor o kreditu. Na upit zamjenice pun. tuženika da li je razumio odredbe ugovora tužitelj je izjavio da mu je u to vrijeme novac bio potreban i da je prihvatio ugovor kakav mu je ponuđen. Na daljnji upit izjavljuje da je bio laik za bankovne izraze, promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula, a kako mu je novac bio neophodan prihvatio je Ugovor o kreditu i potpisao ga. Na daljnji upit izjavljuje da mu banka nije slala obavijesti o promjeni kamatne stope.

12. Pročitano materijalnu dokumentaciju sud je u cijelosti prihvatio jer nitko od stranaka nije sporio njezinu vjerodostojnost. Prije svega, sud prihvaća nalaz i mišljenje vještaka Dajane Vuković od 1. ožujka 2023. izrađen na okolnost pretplate anuiteta predmetnog ugovora o kreditu zbog valutne klauzule i promjenjive kamatne stope. Naime, nalaz je izrađen od strane stručne i nepristrane osobe u ovome postupku i stranke na isti niti nisu stavljale prigovore i osporavale njegovu vjerodostojnost. Nadalje, sud iskaz tužitelja Roberta Čizmešije također prihvaća kao istinit budući da je isti dan logično, životno i uvjerljivo, a tuženik na ročištu od 14. svibnja 2024. na kojemu je tužitelj saslušan, niti nije stavljao primjedbe na isti.

13. Iz ovako reproduciranih i ocijenjenih dokaza sud je nedvojbeno utvrdio da se o spornim odredbama predmetnog Ugovora o kreditu, o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, nije pregovaralo, odnosno da djelatnici prednika tuženika tužitelju prije sklapanja ugovora o kreditu nisu pojasnili o kojim parametrima će ovisiti eventualna promjena kamatne stope i rast tečaja CHF uslijed čega će tužitelju rasti iznos mjesečnog anuiteta otplate. Također, utvrđeno je da je kredit vezan uz valutnu klauzulu CHF predložen tužitelju od strane prednika tuženika kao najpovoljniji. Utvrđeno je da tužitelj prije sklapanja ugovora o kreditu nije niti imao mogućnost pregovaranja oko spornih ugovornih odredbi, da je predmetni ugovor o kreditu otplatio u cijelosti, te da je iznos kredita iskoristio za adaptaciju kuće.

14. Prije svega, valja navesti kako se tužitelj pravilno poziva na utvrđenja iz presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 04. srpnja 2013. godine i presude Visokog trgovačkog suda RH u Zagrebu broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. godine kojom je pravomoćno odbijena žalba prednika tuženika. Naime, navedenim presudama utvrđena je ništetnost ugovorne odredbe o promjenjivosti kamatne stope jer je prednik tuženika, u razdoblju od 10. rujna 2003. pa do 31. prosinca 2008. godine, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, niti su ugovorom utvrđeni egzaktni parametri i metode izračuna parametara koji utječu na odluku o promjeni kamatne stope, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama na štetu potrošača. Također je utvrđeno da je prednik tuženika u razdoblju od 1. lipnja 2004. godine do 31. prosinca 2008. godine povrijedio kolektivne interese potrošača tako što je u ugovorima o kreditima koristio ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja

predmetnih ugovora nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana također na štetu potrošača.

15. Pravna utvrđenja iz presuda kojom su prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a da su određenim postupanjem povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koja je tužitelj ovlašten štititi su ona kojima je sud vezan u parnici u kojoj se osoba na njih poziva (čl. 502.c ZPP-a), a što je slučaj u konkretnom postupku. Stoga, sud nije smatrao osnovanim prigovor tuženika kako se utvrđenja iz parnice Potrošač ne mogu primijeniti na konkretan predmet.

16. Prema odredbi čl. 126. Zakona o zaštiti potrošača (NN, 19/22, dalje: ZZP/22), a koji je na snazi u vrijeme pokretanja ovog postupka, propisano je da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz članka 114. stavka 1. tog Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 114. stavka 1. tog Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač ili osoba koja ima pravni interes pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika ili radi isplate. Povezujući navedene zakonske odredbe s odredbom čl. 502.c ZPP-a, valja zaključiti da u ovom postupku sud obvezuju odluke iz postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača koje utvrđuju da je došlo do povrede propisa zaštite potrošača, odnosno da navedene odluke imaju direktni učinak i obvezuju sudove i da se u posebnim postupcima radi ostvarenja prava potrošači mogu pozvati na utvrđenje iz pravomoćne presude kojom je prihvaćen zahtjev postavljen po tužbi iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a.

17. Naime, iz Ugovora o kreditu je utvrđeno da je ugovorena kamatna stopa od 7,20% godišnje, promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatama i naknadama kreditora. Uz navedenu odredbu ne stoji o kojim će parametrima ovisiti buduće kretanje visine kamatne stope, a sud prihvaća istinitim tužiteljev iskaz da mu isti nisu pojašnjeni niti prilikom sklapanja Ugovora.

18. Nadalje, odredbama čl. 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača (NN, 79/07, 125/07 dalje ZZP/07) koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja Ugovora o kreditu, propisane su pretpostavke na temelju kojih bi se pojedine ugovorne odredbe mogle smatrati nepoštenima, pa je čl. 96. st. 1. i 2. tog zakona propisano da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, s time da se smatra da se o pojedinačnoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

19. Prema pravnom shvaćanju ovoga suda u konkretnom su slučaju ispunjeni svi navedeni kriteriji. Naime, odredba o ugovorenoj promjenjivoj kamatnoj stopi određena je u tipskom ugovoru od strane prednika tuženika, u unaprijed formuliranom obrascu, pa se temeljem zakonske presumpcije ima uzeti da se radi o unaprijed formuliranim ugovornim odredbama o kojima stranka, konkretno tužitelj kao potrošač nije dobio mogućnost pregovarati niti utjecati na njegov sadržaj. Protivno je načelu savjesnosti i

poštenja kada stranke bez posebnog pregovaranja jedna drugoj uvjetuju obvezu koja je u trenutku sklapanja Ugovora neodrediva, a čija visina ovisi o jednostranoj odluci tuženika, čime je tuženik sebe doveo u znatno povoljniji položaj od tužitelja, kao potrošača, i što je uzrokovalo neravnopravan položaj stranaka budući da je utvrđeno da je tužitelj kao potrošač zbog navedenog imao porast mjesečnog anuiteta otplate kredita.

20. Kako stranke nisu posebno pregovarale o odredbama predmetnog ugovora o kreditu kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, kako iste uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja i u konačnici kako su takve odredbe bile unaprijed formulirane od strane tuženika, te tužitelj nije imao utjecaja na njihov sadržaj, sud je pravnog shvaćanja da su takve odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi nepoštene, time i ništetne (čl. 102. ZZP/07).

21. Iz svih navedenih razloga, i u skladu s čl. 96. i čl. 97. ZZP/07, sud je pravnog shvaćanja da su i odredbe predmetnog ugovora o valutnoj klauzuli nepoštene. Naime, u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-2221/18-11 od 16. rujna 2019. godine zauzima se stav i potvrđuje stav izražen u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6632/17 kojim je utvrđeno da je između ostalih i prednik tuženika u određenom navedenom razdoblju (u kojem je sklopljen i ugovor o kreditu s tužiteljem) povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njemu nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak. Niži o tim odredbama tužitelj nije dobio mogućnost pregovaranja. Navedeni mu je kredit jedini ponuđen, a riječ je o Ugovoru unaprijed formuliranom od strane trgovca tj. prednika tuženika.

22. Stoga je sud shvaćanja da su i odredbe predmetnog ugovora o kreditu kojima je ugovorena valutna klauzula, nepoštene ugovorne odredbe, jer se o istima nije pojedinačno pregovaralo, iste su nerazumljive i unaprijed formulirane od strane tuženika kao trgovca. Tužiteljeva obveza iz Ugovora o kreditu je zbog ugovorene valutne klauzule, zbog znatnog rasta tečaja CHF tijekom otplate kredita rasla. U postupku je, tužiteljevim iskazom utvrđeno da mu je predmetni kredit vezan za valutu CHF jedini ponuđen, a prihvaćajući upravo sklapanje takovog ugovora doveden je u nepovoljniji položaj u odnosu na tuženika.

23. Sud ne prihvaća navode tuženika da ne bi bilo dopušteno provoditi test poštenja ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli. Naime, odredba Ugovora o kreditu u dijelu ugovaranja valutne klauzule prema mišljenju suda predstavlja ugovornu odredbu čiji je sadržaj jasan i lako uočljiv, ali ne i ugovornu odredbu čiji je sadržaj lako razumljiv u smislu odredbe čl. 99. ZZP/07 pa kako takva ugovorna odredba ne predstavlja lako razumljivu ugovornu odredbu, to se na takvu odredbu, suprotno navodima tuženika isticanih tijekom postupka, ne mogu primijeniti odredbe koje propisuju nedopuštenost ocjene njezine poštenosti.

24. Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena treba uzeti u obzir narav robe ili usluge koja predstavlja predmet ugovora, kao i sve okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora. Imajući u vidu da je valuta predmet ugovora, a predmet je bitan element ugovora o kreditu, sadržaj odredbe čl. 8. među strankama zaključenog ugovora o kreditu, a na temelju kojih se predmet ugovora veže uz stranu valutu, uz činjenicu da tužitelju nisu uopće pojašnjeni rizici ugovaranja valutne klauzule, već

naprotiv, takav mu je kredit predočen kao najpovoljniji, i jedini ponuđen, po ocjeni ovoga suda predstavlja ugovornu odredbu koja je suprotna načelu savjesnosti i poštenja, a koja ugovorna odredba, u svakom slučaju, uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana i to sve na štetu tužitelja kao potrošača.

25. Odredba o valutnoj klauzuli određena je u tipskom ugovoru od strane tuženika, u unaprijed formuliranom obrascu, pa se temeljem zakonske presumpcije ima uzeti da se radi o unaprijed formuliranim ugovornim odredbama o kojima stranka, konkretno tužitelj nije imao mogućnost pregovarati, niti utjecati na njegov sadržaj. Tuženik nije dokazao da je tužitelja, kao potrošača informirao i upoznao s ekonomskim posljedicama ugovaranja valutne klauzule, već upravo suprotno, tužitelju je kredit uz valutnu klauzulu CHF prezentiran kao najpovoljniji i jedini ponuđen. Dakle, kako stranke nisu posebno pregovarale o odredbama ugovora o kreditu kojima je ugovorena valutna klauzula, kako iste uzrokuju značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja, i u konačnici kako su takve odredbe bile unaprijed formulirane od strane tuženika, te tužitelj nije imao utjecaja na njihov sadržaj, sud je shvaćanja da su i odredbe o valutnoj klauzuli nepoštene, time i ništetne (čl. 102. ZZP/07).

26. Slijedom navedenog, o nepoštenim ugovornim odredbama odlučeno je kao u t. I. izreke.

27. Iz iskaza tužitelja, te Ugovora o kreditu utvrđeno je da je kredit realizirao radi adaptacije kuće, pa je isti u ugovornom odnosu s tuženikom potrošač u smislu čl. 3. ZZP/07, jer je sklopio pravni posao s prednikom tuženikom, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti.

28. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva, valja naglasiti kako je tužiteljica visinu tužbenog zahtjeva postavila na temelju nalaza i mišljenja vještaka od 1. ožujka 2023. Nadalje, podnesak tužitelja kojim je isti postavio kondemnatorni tužbeni zahtjev tuženik je zaprimio 21. studenog 2023., te se na isti nije očitovao niti stavljao prigovore, pa se ima smatrati da visina nije sporna.

29. Tuženik je već u odgovoru na tužbu prigovorio traženju tužiteljice na isplatu iznosa uzimajući u obzir početno ugovorenu kamatnu stopu, ističući da to nije bila volja stranaka. Točno je da ugovaranje fiksne kamatne stope nije bila ugovorna volja stranaka, no pored činjenice da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa nepošteno ugovorena, početno ugovorena kamatna stopa od 7,20% je objektivno tužitelju jedino u trenutku sklapanja ugovora bila poznata, pa je opravdano upravo tu kamatu primijeniti na čitavo vrijeme otplatnog razdoblja.

30. Odredbom čl. 1111. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, dalje ZOO) propisano je da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno odluci druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Stavkom 2. iste odredbe, određeno da se pod prijelazom imovine razumijeva i stjecanje koristi izvršenom radnjom, a prema st. 3. obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti

nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

31. Osnovna posljedica ništetnosti ugovora, sukladno čl. 323. st. 1. ZOO-a je da je svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve što je primila na temelju takvog ugovora, odnosno dati odgovarajuću naknadu u novcu, ukoliko vraćanje nije moguće ili se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju. I zahtjev za vraćanje primljenog po osnovi ništetne ugovorne odredbe smatra se zahtjevom za vraćanje stečenog bez osnove (čl. 1111. ZOO).

32. Kako je sud shvaćanja da su odredbe Ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi, te valutnoj klauzuli, nepoštene, a time i ništetne, a razlika je utvrđena po provedenom financijsko-knjigovodstvenom vještačenju u ukupnom iznosu od 3.133,14 EUR, sud je primjenom čl. 1111. ZOO-a prihvatio tužbeni zahtjev, na način kako je naznačeno u izreci presude pod točkom III., te je tužitelju priznao i zatezne kamate na temelju čl. 1115. ZOO-a sukladno specifikaciji iz nalaza i mišljenja vještaka na koji tuženik nije imao prigovora.

33. Sud nije prihvatio osnovanim istaknuti prigovor zastare u odnosu na kondemnatorni zahtjev za isplatu iznosa na ime ništetnih odredbi zbog promjenjive kamatne stopi i valutne klauzule. Naime, prema stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u predmetu Rev-2245/17 od dana 20. veljače 2018. godine pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju čl. 241. ZOO-a (dakle, 4. travnja 2012. godine), te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od pravomoćnosti sudske odluke u povodu te tužbe (ovdje od 14. lipnja 2018. godine). U konkretnom slučaju, zastara je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe 4. travnja 2012. godine, a ista je ponovno počela teći i za promjenjivu kamatnu stopu i za valutnu klauzulu pravomoćnošću presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6632/17 dana 14. lipnja 2018. godine. Navedeno je i pravno shvaćanje izneseno i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-2245/17-2 od 20. veljače 2018. godine, te suglasno pravnom shvaćanju Građanskog odjela Vrhovnog suda broj Su-IV-47/2020-2 od 30. siječnja 2020. godine, a koji glasi da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništavog ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništavog ugovora. Naknadnim tumačenjem Vrhovnog suda broj Su-IV-33/2022-2 od 31. siječnja 2022. godine, prethodno je tumačenje dopunjeno uz obrazloženje da se isto odnosi samo na one Ugovore o kreditu koji su sklopljeni s pravnim osobama koje nisu bile stranke kolektivnog spora. Kako je prednik tuženika bio stranka kolektivnog spora, tužba u ovom predmetu podnesena je 15. veljače 2022. godine, dakle u roku od 5 godina od pravomoćnosti navedene presude, to nije protekao rok iz čl. 225. ZOO-a (jer je riječ o stjecanju bez osnove) pa nije nastupila niti zastara tužiteljčina potraživanja.

34. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. ZPP-a.

35. Tužitelj je zatražio naknadu troška u iznosu od 2.924,96 EUR. Priznat mu je trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u skladu s vrijednosti predmeta spora, priloženom troškovniku i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje OT), i to trošak sastava tužbe 100 bodova (Tbr. 7/1), sastav obrazloženog podneska

od 6. srpnja 2022. godine kojim se očitovao na istaknuti prigovor mjesne nenadležnosti i tuženikov odgovor na tužbu 100 bodova (Tbr. 8/1), trošak pristupa ročištu od 16. siječnja 2023. 100 bodova (Tbr. 9/1), sastav podneska od 18. siječnja 2023. 25 bodova (Tbr. 8/4), sastav obrazloženog podneska od 15. studenog 2023. 100 bodova (Tbr. 8/1), trošak pristupa ročištu od 13. veljače 2024. 100 bodova (Tbr. 9/1), trošak pristupa ročištu od 14. svibnja 2024. 100 bodova (Tbr. 9/1), sastav žalbe od 16. srpnja 2024. 125 bodova (Tbr. 10/1), sastav podneska od 12. svibnja 2025. 25 bodova (Tbr. 8/4), sastav podneska od 14. srpnja 2025. 25 bodova (Tbr. 8/4), sastav podneska od 27. siječnja 2026. 25 bodova (Tbr. 8/4), sastav obrazloženog podneska od 1. travnja 2026. 100 bodova (Tbr. 8/1), trošak pristupa ročištu od 22. travnja 2026. 100 bodova. Dakle, ukupno 1025 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 2,00 EUR iznosi 2.050,00 EUR. Na navedeni iznos tužitelju je priznat i PDV od 25% pa isto iznosi 2.562,50 EUR. Također, tužitelju je priznat i plaćeni trošak predujma za provođenje vještačenja u iznosu od 265,45 EUR i trošak plaćene sudske pristojbe na presudu u iznosu od 34,51 EUR. Tužitelju je dakle dosuđen trošak u ukupnom iznosu od 2.862,46 EUR, a na koji iznos su tužitelju dosuđene i zatezne kamate od dana donošenja prvostupanjske presude.

36. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 16. veljače 2022. u zatraženom iznosu od 50,00 EUR uvećano za PDV od 25% kojim tužitelj obavještava sud da je platio sudsku pristojbu na tužbu. Naime, tužitelj je takav dokaz mogao dostaviti uz tužbu pa se radi o trošku koji nije bio potreban za vođenje ovoga postupka.

37. Slijedom navedenog, u odnosu na troškove parničnom postupka odlučeno je kao pod toč. III. izreke.

U Đakovu 4. svibnja 2026.

SUDAC
Željko Samardžić

POUKA O PRAVU NA ŽALBU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe. Žalba se podnosi putem ovog suda, nadležnom županijskom sudu. Rok za žalbu je 15 dana. Za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana objave presude, a za stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana primitka pisanog otpravka presude.

DNA

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-30887-6d866**

Kontrolni broj: **0e10e-f6bf0-92362**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.